

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Uniwersytetu Zielonogórskiego o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku inżynieria materiałowa i recykling na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WKS.8014.35.4.2023.DC

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią zespołu nauk inżynieryjno-technicznych, wyraża:

negatywną opinię

w związku z tym, że nie są spełnione warunki prowadzenia studiów na kierunku inżynieria materiałowa i recykling na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym

Uzasadnienie:

1. Brak przekonującego uzasadnienia skonsultowania z pracodawcami koncepcji kształcenia i potrzeb utworzenia kierunku w celu zdiagnozowania potrzeb lokalnego rynku pracy. Wnioskodawca nie udokumentował przeprowadzenia konsultacji z interesariuszami zewnętrznymi, których celem byłoby wypracowanie wspólnej, spójnej z oczekiwaniami otoczenia społeczno-gospodarczego koncepcji kształcenia lub przynajmniej uzyskania wiarygodnej opinii potencjalnych pracodawców na temat przygotowywanego przez Uczelnię programu studiów. W celu uzasadnienia potrzeby uruchomienia nowego kierunku odwołano się do nietrafnych analiz. Nie odniesiono się do potrzeb lokalnego rynku pracy. We wniosku brak jest informacji o jakichkolwiek przeprowadzonych badaniach, ankietach; brak opinii interesariuszy zewnętrznych oraz jakichkolwiek materiałów wskazujących na to, że przeprowadzono z nimi konsultacje i że odgrywali aktywną rolę w procesie tworzenia koncepcji kształcenia. Autorzy wniosku powołują się jedynie na ogólnoświatowe badania raportu Haysa na temat poszukiwanych przez pracodawców kompetencji. Wyniki wskazują jedynie na potrzebę kształcenia inżynierskiego i menadżerskiego. Z kolei z powołania się na analizę 570 tys. ofert zamieszczonych na portalu pracuj.pl wynika, że najbardziej poszukiwani są specjaliści od handlu i sprzedaży (31% ofert) oraz obsługi klienta (22%). Nieuzasadnione jest zatem stwierdzenie autorów wniosku: „Stąd też kierunek inżynieria materiałowa i recykling idealnie wpisuje się w zapotrzebowanie pracodawców” bowiem źródła analiz nie zostały trafnie dobrane, a przede wszystkim nie odnoszą się one do potrzeb lokalnego rynku pracy.
2. We wniosku brak jasnej koncepcji kształcenia na kierunku. Nie opisano jego specyfiki, czym nowo tworzony kierunek miałby się wyróżniać i w jaki sposób jego koncepcja kształcenia miałyby nawiązywać do aktualnych wyzwań w zakresie potrzeb przemysłu przyszłości. Nie wyjaśniono jaką rolę w kontekście założeń kierunku, a w szczególności zagadnień związanych z recyklingiem ma pełnić dyscyplina inżynieria biomedyczna, do

której obok dyscypliny inżynieria materiałowa również przyporządkowano kierunek. Wnioskodawca mówi wprawdzie o wyzwaniach przemysłu 4.0, jednak nowoczesne technologie informatyczne oraz nowoczesne materiały (materiały inteligentne, materiały funkcjonalne, nanotechnologie, metamateriały) w ogóle w kierunkowych efektach uczenia się nie pojawiają.

3. Efekty uczenia się w zakresie umiejętności w większości przypadków sformułowano w sposób ogólny i niespecyficzny dla kierunku studiów. Przykładem ogólnikowych efektów są następujące efekty: KIMIR_U02 – (potrafi) właściwie dobrać źródła informacji, dokonać ich oceny oraz przeprowadzić krytyczną analizę tych informacji, KIMIR_U03 – (potrafi) dobierać oraz stosować właściwe metody i narzędzia, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne, KIMIR_U04 – (potrafi) wykorzystywać posiadaną wiedzę - formułować i rozwiązywać problemy oraz wykonywać zadania typowe dla działalności zawodowej: rozwiązywanie problemów bieżących w produkcji, administracyjnej polegającej na weryfikacji przepisów i ekspertyz terenowych, przygotowanie produkcji, handlu orzecznictwa eksperckiego w ramach własnej działalności gospodarczej, KIMIR_U06 – (potrafi) wykorzystywać metody analityczne, symulacyjne i eksperymentalne przy identyfikacji i formułowaniu specyfikacji zadań inżynierskich oraz ich rozwiązywaniu, KIMIR_U10 – (potrafi) projektować - zgodnie z zadaną specyfikacją - oraz wykonywać typowe dla kierunku studiów proste urządzenia, obiekty, systemy lub realizować procesy, używając odpowiednio dobranych metod, technik, narzędzi i materiałów, KIMIR_U11 – (potrafi) rozwiązywać praktyczne zadania inżynierskie wymagające korzystania ze standardów i norm inżynierskich oraz stosowania technologii właściwych dla kierunku studiów, wykorzystując doświadczenie zdobyte w środowisku zajmującym się zawodowo działalnością inżynierską.
4. Niektóre efekty uczenia się powielają się, np.: KIMIR_W13 – (zna i rozumie) podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości, KIMIR_W14 – (zna i rozumie) podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form indywidualnej przedsiębiorczości.
5. W wielu przypadkach efekty uczenia się przypisane do zajęć są powtórzeniem efektów kierunkowych lub są sformułowane na dużym poziomie ogólności, nie informując o realnej wiedzy i umiejętnościach zdobywanych przez studenta w trakcie realizacji zajęć, np. zajęcia *podstawy materiałoznawstwa I* posiadają następujące efekty uczenia się: ma ogólną wiedzę w zakresie podstawowych koncepcji, zasad i teorii właściwych dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla inżynierii materiałowej, ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla inżynierii materiałowej, zna podstawowe metody i techniki informatyczne wykorzystywane w nauce o materiałach i inżynierii materiałowej. Podobnie ogólnie sformułowane są efekty w ramach zajęć *eksploatacja wyrobów biomedycznych*: potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary i symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski, zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu studiowanego kierunku studiów. Efekty te, w żaden sposób nie nawiązują do treści programowych zajęć.
6. W przypadku niektórych efektów uczenia się przypisane do zajęć mają postać złożoną i składają się z wielu efektów. Złożoność efektu utrudnia jego weryfikację, gdyż trudno

określić czy efekt został osiągnięty, gdy jedynie jeden z efektów składowych został osiągnięty czy też muszą być osiągnięte wszystkie. Przykładem takiego złożonego efektu, jest pierwszy efekt w ramach zajęć *mechanizmy niszczenia materiałów*: „Student ma wiedzę o zjawiskach zachodzących podczas niszczenia materiałów prowadzącą do zrozumienia głównych przyczyn niszczenia konstrukcji i świadomego stosowania metod ochrony materiałów przed niszcącym działaniem środowiska oraz kontroli, które można zastosować na etapach projektowania, doboru materiałów i produkcji. Student rozpoznaje objawy zużycia, wskazuje zagrożenia wynikające z błędów konstrukcyjnych i niewłaściwych zabezpieczeń. Ma wiedzę o sposobach zapobiegania zużyciu lub niszczeniu materiałów. Student ma wiedzę w zakresie badań zużycia w procesie pęknięcia i potrafi zaproponować metodę lub technikę badawczą oraz na podstawie wyników badań dokonać wyboru materiału dostosowanego do określonych warunków eksploatacyjnych.”. Dodatkowo efekt ten nieprawidłowo łączy wiedzę („student ma wiedzę”) z umiejętnościami („student rozpoznaje”, „potrafi zaproponować metodę”). To dodatkowo utrudnia weryfikację efektu. W sylabusie zajęć efekt ten został przypisany wyłącznie do efektów kierunkowych z zakresu wiedzy.

7. We wniosku nie podano wymiaru zajęć kształtujących kompetencje praktyczne oraz przypisanej tym zajęciom łącznej liczby punktów ECTS. Brak zatem możliwości oceny spełnienia wymogów dotyczących łącznej liczby punktów ECTS przypisanych do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne
8. Poziom zaawansowania niektórych zajęć nie odpowiada 6 poziomowi PRK. Dla przykładu w ramach zajęć *technologie informacyjne* studenci uczą się korzystania z edytora tekstu, arkusza kalkulacyjnego oraz programu do tworzenia prezentacji multimedialnych. Są to zagadnienia realizowane w szkole średniej w ramach zajęć z informatyki i odpowiadają 4 poziomowi PRK.
9. W przypadku niektórych zajęć treści programowe są nieadekwatne do założeń kierunku, np. *informatyka dla inżynierów* zajęcia poświęcone są w całości umiejętności tworzenia stron internetowych, co nie jest adekwatne dla wnioskowanego kierunku.
10. Nieuzasadnione jest umieszczenie w programie studiów zajęć *anatomia i fizjologia*. W charakterystyce absolwenta oraz jego potencjalnych miejsc pracy nie wskazano żadnego obszaru, w którym znajomość anatomii i fizjologii byłaby konieczna. Absolwenci nie będą mieli dostatecznego wykształcenia w zakresie inżynierii biomedycznej by móc projektować implanty, sztuczne narządy lub jakiegokolwiek urządzenia wszczepialne, trudno zatem znaleźć uzasadnienie dla obecności przedmiotu anatomia i fizjologia w programie studiów. Dyscyplina inżynieria biomedyczna stanowi jedynie 12% w ogólnej liczbie punktów ECTS.
11. W przypadku niektórych zajęć, nazwy zajęć nie odpowiadają treściom programowym. Na przykład zajęcia *metody analizy danych w inżynierii materiałowej* realizują typowy program metod numerycznych, a żaden z wykładów, ani żaden z tematów laboratoriów nie odnosi się do inżynierii materiałowej i stosowanych w niej metod komputerowych.
12. Brakuje zajęć praktycznych w zakresie zagadnień dotyczących kompozytów i ceramiki. W przypadku kompozytów jedyne zajęcia im poświęcone składają się wyłącznie z 15 godzin wykładu, który ma bardzo przeglądowy charakter. Zagadnienia związane

z kompozytami pojawiają się jeszcze w ramach zajęć *podstawy materiałoznawstwa II* w postaci trzech wykładów. Brakuje natomiast zupełnie zajęć praktycznych, w których studenci mogliby się zapoznać z tą grupą materiałów. Tylko nieco lepiej wygląda sytuacja z materiałami ceramicznymi. Zajęcia *materiały ceramiczne* oprócz 15 godzin wykładu mają również 15 godzin ćwiczeń. W całym programie studiów przewidziano jednak jedynie jedno czterogodzinne laboratorium w ramach zajęć *obróbka cieplna*, których tematem jest analiza strukturalna i wytrzymałościowa ceramiki i tworzyw po obróbce cieplnej. Z uwagi na to, że podczas laboratorium badana będzie ceramika i tworzywa można przyjąć, że w całym cyklu studiów, studenci będą mieli praktyczne zajęcia z ceramiką jedynie w wymiarze 2 godzin. Również bardzo ważne z punktu widzenia kierunku zajęcia *recykling materiałów metalowych i polimerowych*, pomijają kompozyty i ceramikę.

13. W niektórych przypadkach formy zajęć są niewłaściwie dobrane do treści programowych i efektów uczenia się. W przypadku zajęć *metody badań materiałów* studenci oprócz wykładu realizują ćwiczenia. Nie jest to właściwa forma. W przypadku tak ważnego w inżynierskiej praktyce zagadnienia jak badania materiałowe, studenci powinni zdobywać umiejętności praktyczne podczas realizacji laboratoriów. W przypadku zajęć *materiały i urządzenia wszczepialne* przewidziano 30 godzin projektu. Z analizy treści programowych wynika, że zajęcia nie mają charakteru projektowego a seminaryjny. Potwierdza to również zapis w sylabusie, że ćwiczenia seminaryjne będą prowadzone z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych. Nieuzasadnione jest natomiast stwierdzenie, że laboratoria będą prowadzone w grupach 2-4 osobowych z wykorzystaniem aparatury do prowadzenia zabiegów dializacyjnych i sztucznej trzustki jako, że sylabus nie przewiduje zajęć laboratoryjnych. Zajęcia *metody wytwarzania materiałów inżynierskich* obejmują 15 godzin wykładu oraz 30 laboratoriów. Jednak analiza treści programowych laboratoriów wskazuje, że mają one charakter ćwiczeniowy. Potwierdza to zapis w sylabusie, że wykłady stanowią „wprowadzenia przez prowadzącego do poszczególnych zajęć ćwiczeniowych”, natomiast „Poszczególne tematy w formie zadań obejmują jedno lub więcej zadań opracowywanych przez studentów podczas trwania jednostkowych zajęć ćwiczeniowych oraz związaną z nimi pracą własną studentów (pracą domową)”. Dla zajęć *korozja i ochrona przed korozją* ustalono 15 godzin wykładu oraz 15 godzin projektu, tymczasem w metodach kształcenia zapisano, że „Zasadniczą formą zajęć są wykłady i laboratorium. Poszczególne tematy wykładów obejmują wiedzę teoretyczną potrzebną do przeprowadzenia zajęć laboratoryjnych”. W przypadku zajęć *biomateriały* przewidziano 15 godzin wykładu oraz 15 godzin laboratorium. Jednak opis laboratoriów sugeruje, że będą miały one charakter ćwiczeniowy. W metodach kształcenia zapisano „rozwiązywanie ćwiczeń laboratoryjnych”, a w warunkach zaliczenia zapisano „Ocena końcowa: średnia arytmetyczna ocen zaliczenia wykładu i zaliczenia ćwiczeń”. W warunkach zaliczenia wpisano również jako metodę weryfikacji kolokwium. Jest to metoda weryfikująca wiedzę, a nie umiejętności. Jest ona zatem odpowiednia do ćwiczeń, ale niewłaściwa do weryfikacji umiejętności zdobywanych podczas realizacji laboratorium. Jest to zatem kolejny argument za tym, że zajęcia będą miały charakter ćwiczeniowy nie laboratoryjny.
14. Literatura zalecana studentom często jest nieaktualna. Dla przykładu w przypadku zajęć *informatyka dla inżynierów* literatura dotyczy lat 2001-2019, gdzie publikacje dotyczące sieci komputerowych, systemów informatycznych i baz danych są odpowiednio z roku

2008, 2003 i 2004, a dziedziny te przez ostatnie lata znacząco się rozwinęły. Inne przykłady to: w przypadku zajęć *metody wytwarzania i recykling materiałów drewnopochodnych* występują odwołania do książek z lat 1992 – 1997, w przypadku zajęć *podstawy materiałoznawstwa I i II* z lat 1999 – 2003, w przypadku zajęć *techniki wytwarzania* z lat 1978 – 2005, *automatyka* z lat 1981 – 2002 a w przypadku zajęć *mechanizmy niszczenia materiałów* z lat 1985 – 2006.

15. Efekty uczenia się dla praktyk zawodowych nie są specyficzne dla kierunku, nie dotyczą specjalistycznych kompetencji inżynierskich. Przykładem takich efektów są: Zna ekonomiczne i prawne skutki własnych działań podejmowanych w ramach praktyki oraz ograniczenia wynikające z prawa autorskiego i kodeksu pracy. Ma wiedzę na temat sposobu realizacji rozmaitych zadań inżynierskich dotyczących praktyk; Potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie popierające logiczną argumentacją; Kontaktując się z osobami spoza branży potrafi zarówno pozyskać od nich niezbędne informacje do realizacji planowanego zadania, jak i przekazać im w sposób zrozumiały informacje i opinie z zakresu przedmiotowej praktyki.
16. W dokumentacji wniosku nie podano zasad odbywania i raportowania praktyki. Nie opisano również sposobów weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do praktyki. Kwestia oceniania praktyki też jest niejasna ponieważ w sylabusie zapisano, że będzie się ona odbywać na podstawie sprawozdania z przebiegu praktyki, a we wniosku, że na podstawie dzienniczka praktyk. Dodatkowo w sylabusie zapisano „ocena ustna: ocena zleconych zadań przez bezpośredniego opiekuna w miejscu odbywania praktyki”. Z powodu braku zasad realizacji praktyki trudno ocenić co ten zapis oznacza i jak się przekłada na ostateczną ocenę praktyki. Nie podano kryteriów oceny ustnej i jej zakresu.
17. Uczelnia nie wykazała we wniosku, że zapewnia miejsca odbywania praktyk dla wszystkich studentów. Do wniosku dołączono trzy umowy z instytucjami, które miałyby oferować miejsca na praktyki zawodowe. W umowach jednak nie zawarto informacji o minimalnej liczbie miejsc oferowanych na praktyki. Podano jedynie maksymalną liczbę miejsc (30 w każdej z umów). Dodatkowo w umowach istnieje zapis, że mają one charakter listu intencyjnego i nie rodzą żadnych bezpośrednich zobowiązań stron chyba, że na bazie współpracy dojdzie do zawarcia umów szczegółowych. Tak sformułowane umowy nie gwarantują, że wszyscy studenci kierunku, a planowanych jest 60 osób na obu formach studiów, znajdą miejsca na długoterminowe praktyki. Ponadto jedna z umów została podpisana z Siecią Badawczą Łukasiewicz. Instytucja ta zajmuje się działalnością naukowo-badawczą i jako taka nie pozwala na realizację co najmniej dwóch założeń dotyczących odbywania praktyki na wnioskowanym kierunku. W szczególności nie pozwala na zrealizowanie zapisów obecnych w sylabusie praktyki: „zapoznanie się z organizacją przedsiębiorstwa oraz specyfiką produkcji w kontekście warunków pracy i zagrożeń występujących na stanowiskach pracy”, „zaznajomienie się z procesem produkcyjnym, usługowym, pracą działów technicznych, poznanie metod organizacji pracy i postępu technicznego”.
18. We wniosku nie podano jakie warunki musi spełniać instytucja przyjmująca studentów na praktyki i jak będą one przez Uczelnię weryfikowane mimo iż możliwe jest również realizowanie praktyki w miejscu niepodanym na liście (za zgodą opiekuna praktyk).

19. We wniosku nie podano szczegółowych zasad dyplomowania specyficznych dla wnioskowanego kierunku. W przypadku pracy dyplomowej inżynierskiej w sylabusie przypisano jej tylko jeden efekt uczenia się, który brzmi: „Konsultacje z opiekunem pracy dotyczące koncepcji i zakresu pracy, budowy modeli obliczeniowych i laboratoryjnych, pomiarów i obliczeń. Konsultacje szczegółowe w czasie wykonywania badań laboratoryjnych oraz obliczeń analitycznych i numerycznych. Konsultacje z zakresu układu pracy oraz opracowania jej poszczególnych rozdziałów. Praca własna studenta obejmująca badania i obliczenia oraz ostateczne opracowanie formy pracy dyplomowej”. Trudno uznać konsultacje albo pracę własną studenta za efekt uczenia się. Ponadto z sylabusu student może dowiedzieć się, że: „Ocena końcowa otrzymana jest po zarejestrowaniu pracy dyplomowej.”. Tymczasem w opisie organizacji procesu kształcenia napisano o zasadach oceny egzaminu dyplomowego. Czy zatem praca oceniana jest tylko na podstawie recenzji i ocena zostaje przyznana automatycznie po rejestracji pracy w systemie, czy też egzamin dyplomowy obejmuje obronę pracy. Nie wiadomo również jaka jest procedura zgłaszania i zatwierdzania prac dyplomowych oraz jakie są zasady doboru opiekunów i recenzentów. Co szczególnie ważne, nie określono jakie warunki musi spełniać praca dyplomowa inżynierska i jak określa się jej inżynierski charakter. Ponadto nie jest jasne dlaczego w sylabusie pracy dyplomowej inżynierskiej wpisano jako cel przedmiotu „Przygotowanie do egzaminu dyplomowego magisterskiego zgodnie z obowiązującym w Uczelni Regulaminem.
20. Struktura kwalifikacji kadry oraz jej dorobek w zakresie inżynierii materiałowej nie gwarantują prawidłowej realizacji procesu kształcenia i nie dają gwarancji osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się na odpowiednim poziomie. Tylko 2 osoby uzyskały stopnie naukowe w dyscyplinie inżynieria materiałowa i 3 w inżynierii biomedycznej, kierunek zaś został w 88% przypisany do pierwszej z dyscyplin oraz w 12% do drugiej. Również analiza dorobku naukowego poszczególnych pracowników wskazuje, że nie zawsze mają oni odpowiednie kompetencje i doświadczenie do prowadzenia zajęć, do których zostali przypisani. W przypadku 17 zajęć stwierdzono nieprawidłowości w obsadzie zajęć, zostały powierzone osobom, które nie mają dorobku w zakresie tematyki prowadzonych przedmiotów. Szczegółowe informacje w zakresie nieprawidłowej obsady zajęć zawarte są w załączniku do uchwały.
21. Baza informatyczno-komputerowa przeznaczona do realizacji zajęć na kierunku jest przestarzała, nie podano również nazw, wersji oraz rodzajów licencji oprogramowania na jakim odbywać się ma kształcenie.
22. Na podstawie informacji przedstawionych we wniosku nie jest możliwa ocena wymiaru zajęć do wyboru. W programie studiów przewidziano zajęcia wybierane przez studentów, którym według wniosku przypisano 97 punktów ECTS. W załączniku nr 7 i 7a (siatka studiów stacjonarnych i niestacjonarnych) wszystkim zajęciom w module *przedmioty ogólne* przypisano 113 punktów ECTS. W zestawieniu tabelarycznym ujęto sekcję *przedmioty obieralne i wybieralne*, którym przypisano 97 punktów ECTS oraz sekcję modułu II – obszar dyplomowania II, któremu przypisano również 97 punktów ECTS. Tymczasem w podsumowaniu zestawienia tabelarycznego w ogóle nie występują przedmioty wybieralne. Znajdują się tam natomiast: moduł *przedmiotów ogólnych* (113 ECTS), *praktyka zawodowa* (30 ECTS), *moduł I* (97 ECTS) i *moduł II* (97 ECTS). Pojawia się

wątpliwość, czy na kierunku zdefiniowano dwa obszary dyplomowania czy jeden. Jeśli dwa, nie wiadomo które zajęcia miałyby być obieralne. Jeśli jeden, to nieuzasadnione jest zamieszczenie w module przedmiotów dodatkowych i wybieralnych: *seminarium dyplomowe I*, *seminarium dyplomowe II* oraz *praca dyplomowa inżynierska*. Należy zatem stwierdzić, że na podstawie dostarczonej dokumentacji nie można zweryfikować rzeczywistej liczby punktów ECTS przypisanych zajęciom do wyboru przez studenta. Należy zwrócić uwagę, iż do wniosku załączono dwa harmonogramy: pierwotny oraz zmodyfikowany. Ten drugi został dołączony po prośbie Ministerstwa o uzupełnienie wniosku. W harmonogramie pierwotnym występowały dwa moduły dyplomowania. W harmonogramie zmodyfikowanym nie ma pierwszego bloku dyplomowania, a wszystkie zajęcia z tego bloku przypisano do zajęć dodatkowych i wybieralnych. Z drugiej strony, w tym samym harmonogramie, w podsumowaniu godzin i punktów ECTS występują dwie pozycje dla I i II modułu dyplomowania. Również w sylabusach przedmiotów, które w pierwotnym harmonogramie były przypisane do modułu I, nadal występuje przypisanie do modułu I. Dodatkowo w charakterystykach nauczycieli akademickich również występują przypisania prowadzonych przez nich zajęć do obszaru dyplomowania I i II. Również fakt, że w obszarze zajęć wybieralnych znalazły się przedmioty seminarium dyplomowe I i seminarium dyplomowe II oraz praca dyplomowa inżynierska może świadczyć, że jednak błędnie przypisano w harmonogramie zajęcia do grupy wybieralnych. Nie jest zatem jasne, czy w odpowiedzi na prośbę Ministerstwa zlikwidowano jeden obszar dyplomowania, a w harmonogramie zapomniano usunąć podsumowania dla dwóch obszarów, nie zmieniono nazwy obszar dyplomowania II na obszar dyplomowania oraz nie zmieniono przypisania zajęć w sylabusach, czy też nadal występują dwa obszary dyplomowania, a w harmonogramie pomyłkowo przypisano zajęcia z obszaru I do zajęć wybieralnych. Gdyby rzeczywiście zlikwidowano jeden obszar dyplomowania, należałoby wyjaśnić jakie zmiany nastąpiły w koncepcji kształcenia na kierunku i dlaczego doprowadziły do likwidacji jednego z obszarów dyplomowania. Tymczasem uzasadnienia powołania nowego kierunku w obu wersjach wniosku (pierwotnej i po uzupełnieniu) są identyczne. Wobec powyższych niejasności nie ma możliwości oceny poprawności harmonogramu zajęć oraz przypisania poszczególnych przedmiotów do grup zajęć do wyboru.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ciąży obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Uchwała nr 563/2023
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 13 lipca 2023 r.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Tadeusz Stanisławski
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Uchwała nr 563/2023
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 13 lipca 2023 r.
